

Nonstop, Pime

Jo valo pivn, horisonttiin painunut on.
Sininen hetki valtaa huoneen.
Kajastus hento kasvoillasi viivht,
ennen kuin verhon s suljet,
kaksin jmme pimen.

Hiljaisuutta rikkomaan
aloita ei kumpikaan.
Sanat solmuina suuhun j
osaisinpa selitt.
Sua vaikka tarvitsen
katsettasi pakenen kuin liekki polttavaa.
Mut levottomaksi saat
luotasi lhtis en kuitenkaan.

Aavistus aamun
takaa ruudun kurkistaa.
Pakenen viel alle peiton.
Uudelleen uneen vajoan,
sut siell nn.
Hmrn huoneen ja varjot jotka jvt elmn

Hiljaisuutta rikkomaan
aloita ei kumpikaan.
Sanat solmuina suuhun j
osaisinpa selitt.
Sua vaikka tarvitsen
katsettasi pakenen kuin liekki polttavaa.
Mut levottomaksi saat
luotasi lhtis en kuitenkaan.

Hiljaisuutta rikkomaan
aloita ei kumpikaan.
Sanat solmuina suuhun j
osaisinpa selitt.
Sua vaikka tarvitsen
katsettasi pakenen kuin liekki polttavaa.
Mut levottomaksi saat
luotasi lhtis en kuitenkaan.